

חַת־ת לַשַּׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשָׁת חַיֵּי שׂוּרָה שַׁבַּת מְבֻרָכִים בְּסֵלֹו כ"ז מֵר-חֶשְׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁוּי

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שְׂאֲבָרָהּם אֲבִינוּ נִפְטָר, הַדָּבָר מַעֲיֵד עַל כֶּךָ שֶׁה' קִיַּם אֶת הַבְּטַחְתּוֹ שֶׁמִּבְּנֵי אֲבָרָהּם יִהְיֶה עִם גְּדוֹל.

קִדְּם הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת עַל יִשְׁמַעְאֵל. לִישְׁמַעְאֵל הָיוּ 12 בָּנִים וְלִכָּל אֶחָד מֵהֶם הִיְתָה עִיר וְהֵם גְּרוּ מִמְצָרִים וְעַד אֲשׁוּר עַד בְּדִי כֶךָ ה' עָשָׂה אוֹתָם לְעַם גְּדוֹל.
יִשְׁמַעְאֵל חָזַר לַחַיּוֹת בְּמִדְבָּר עַד גִּיל 137, וְאָז נִפְטָר.

לְמָרוֹת שֶׁהוּא עָשָׂה תְּשׁוּבָה הוּא לֹא הִיָּה מִיְחָד כְּמוֹ יֶצְחָק כִּי הִילָדִים שָׁלוּ לֹא הָיוּ צְדִיקִים.
עַכְשָׁיו שְׂאֲבָרָהּם נִפְטָר, מְשַׁפְּחָתוֹ שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל כְּבָר לֹא הִיְתָה מְגֻנָּת בְּזָכוֹת שֶׁל אֲבָרָהּם וְהָאוֹיְבִים שָׁלְהֵם נָסוּ בְּלִי סוּף לְהַפְרִיעַ לוֹ.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ד

בְּתֵהִלִּים הַיּוֹמִי פֶּרֶק קכ"ח נֶאֱמַר: "יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ". בְּשֶׁאֲדָם עוֹבֵד קֶשֶׁה עֲבוּר פְּרַנְסָתוֹ, הַדָּבָר טוֹב לוֹ. אָנוּ רוֹאִים שֶׁחֲשׁוֹב לְעֵבֵד עֲבוּר צָרְכֵינוּ וְלֹא לְהַתְּפַרְנֵס מִן הַצְּדָקָה.

לְמָרוֹת שֶׁחֲשׁוֹב מְאוּד לְעֵבֵד, חֲסִידוֹת מְלַמְּדוֹת כִּי הַפְּסוּק בְּאֵן מְשַׁתְּמֵשׁ בְּמֵלִים מְדִיקוֹת בְּיוֹתֵר. "יִגִּיעַ כְּפִיךָ" – עֲבוֹדָת כְּפִים הַדָּבָר מְלַמְּדֵנוּ כִּי עֲבוֹדָה צְרִיכָה לְהַעֲשׂוֹת עִם הַיָּדִים כְּדִי לְעֲשׂוֹתָהּ כְּרָאוּי, אֲבָל הָרֹאשׁ צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֲסוּק בַּתּוֹרָה כָּל הַזְּמַן. בְּשֶׁהָרֹאשׁ תִּמְיֵד מְחַבֵּר לֵה', הַיְגִיעָה תִּמְיֵד תִּתְּבַצֵּעַ כְּפִי שֶׁה' רוֹצֶה.

תְּנִיָּא / קוֹנְטֵרַס אַחֲרוֹן סִימָן א' (כ"ז מֶרְחָשׁוֹן שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

מִתְחִילִים אֶת הַחֶלֶק הַחֲמִישִׁי וְאַחֲרוֹן שֶׁל סֵפֶר הַתְּנִיָּא.

בְּחֶלֶק זֶה שֶׁל הַתְּנִיָּא, הָאֲדָמוּ"ר הַזְקֵן מְסַבֵּיר בְּעֵקֶר עוֹד דְּבָרִים עַל עֲנִינִים שֶׁלְמַדְנוּ קוֹדֵם בְּתִנְיָא, כְּדִי לְהַבִּין אוֹתָם טוֹב יוֹתֵר וּלְעַמֵּק יוֹתֵר.

הַיּוֹם הָאֲדָמוּ"ר הַזְקֵן מְדַבֵּר עַל מַה שֶׁקוֹרָה כְּאֲשֶׁר מִתְפַּלְלִים בְּכוֹנָה אוּ בְלֵי כּוֹנָה, וְחוֹשְׁבִים אוּ אוֹמְרִים אֶת הַמְּלִים.

כְּדִי לְמַלֵּא אֶת הַתְּפִקִיד לְשִׁמוּ ה' שֶׁלַח אוֹתָנוּ לְעוֹלָם, יֵשׁ לוֹמֵר אֶת הַמְּלִים, מִכִּיּוֹן שֶׁעַל יְדֵי שְׁמוּשׁ בְּפֶה לְאֲמִירַת הַמְּלִים, מְבִיאִים אֶת ה' לְעוֹלָם.

הַכוֹנָה מְבִיאָה אֶת הָעוֹלָם הַגֶּשְׁמִי לְחִבּוּר לְעוֹלָם הָרוּחָנִי בְּאִפְסוֹן שֶׁרַק הַנְּשִׁמָּה יְכוּלָה לְרְאוֹת. הָאֲדָמוּ"ר הַזְקֵן גַּם אוֹמֵר שֶׁאֲפִילוֹ קְרִיאַת סְפוּרִים מֵהַתּוֹרָה, יְכוּלָה לְחַבֵּר לְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת אֲלוֹ.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ז חֶשׁוֹן

הֲאִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁה' יֵאָהֵב אֶתְכֶם? הֲאִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁיַּעֲזֹר לְכֶם וְיִקְרַב אֶתְכֶם אֵלָיו? ר' אֵיִיזִיק מֵהוֹמִיל שֶׁמַּע עֲצָה מִפְּלֶאָה לְכָּהֵן, כְּשֶׁהִגִּיעַ לְלִיאֲזָנָה (מִקוֹם בּוֹ הַתְּגוּרָר הַמְּגִיד מִמַּעֲזְרִיטָה וְאַחַר כֵּן הָאֲדָמוּ"ר הַזְקֵן).

הוּא פָּגַשׁ חֲסִידִים רַבִּים שֶׁהֵיוּ אוֹמְרִים:

"יֵאָהֵב יְהוּדֵי וְה' יִתְבָּרַךְ יֵאָהֵב אוֹתָךְ,

עֲשֵׂה טוֹבָה לַיהוּדִי, וְה' יִתְבָּרַךְ יִיטִיב אֶתָּךְ,

קִרְבֵי יְהוּדֵי וְה' יִתְבָּרַךְ יִקְרַב אוֹתָךְ."

אִם אַתֶּם רוֹצִים מְשִׁהוּ לְעַצְמְכֶם, אֲפָשֶׁר לְנִסּוֹת לְבַקֵּשׁ מֵאַחֲרֵים לְעֹזֵר לְכֶם, אֲבָל עֲצָה טוֹבָה יוֹתֵר הִיא לְעֹזֵר לְאָדָם אַחֵר בְּאוֹתוֹ עֲנִין, וְאִז ה' יַעֲזֹר לְךָ לְקַבֵּל אוֹתוֹ.

סֵפֶר הַמְּצוּוֹת / מְצוּוֹת עֲשֵׂה קי"ג

הַמְּצוּוֹת הַיּוֹם הִיא אוֹתָהּ מְצוּוֹה כְּמוֹ אֶתְמוֹל, **מְצוּוֹת עֲשֵׂה קי"ג**, מְצוּוֹה שֶׁתְּהִיָּה פְּרָה אֲדוּמָה מוֹכֵנָה כְּדִי שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹכְלוּ לְהִטְהַר מִטְּמֵאֵת מֵת.

רְמַב"ם / הַלְכוֹת פְּרָה אֲדוּמָה פִּרְקִים ב', ג', ד'

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לוֹמְדִים כִּיצַד מְכִינִים אֶת הַפְּרָה הָאֲדָמָה:

פִּרְק ב'- הַרְמַב"ם מְסַבֵּיר עַד כְּמָה צְרִיךְ לְהַזְהֵר וּלְהַקְפִיד שֶׁכָּל הַדְּבָרִים הַמְּשִׁמְשִׁים לְהַכְנַת הַפְּרָה הָאֲדָמָה לֹא יִטְמְאוּ.

פִּרְק ג'- לוֹמְדִים כִּיצַד שָׂרְפוּ אֶת הַפְּרָה הָאֲדָמָה. הַרְמַב"ם אוֹמֵר מֵהֶם תִּשְׁעַת הַפְּרוֹת הָאֲדָמוֹת שֶׁהִקְרָבוּ עַד לְסוּף יְמֵי בֵּית שְׁנִי. הָרֵאשׁוֹנָה הוֹבָאָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הַשְּׁנִיָּה עַל יְדֵי עֲזָרָא וְעוֹד שְׁבַע־בָּזְמָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי.

הַפְּרָה הָעֲשִׂירִית תוֹבֵא עַל יְדֵי מְשִׁיחַ!

מיד אחרי שאומר זאת הרמב"ם מוסיף את המלים "מהרה יגלה אמן בן יהי רצון". הרבי אומר שהרמב"ם כאן מלמד אותנו הלכה חשובה מאד. עלינו לרצות את משיח כל כך שאפילו באשר מדברים על משהו אחר, אם מזכירים את משיח יש להתפלל מיד לבואו.

פרק ד' - בפרק זה הרמב"ם אומר מה קורה אם לא מקימים את אחת ההלכות במלאה האם הפרה עדין כשרה.

דרכי החסידות / פנוס השלוחים העולמי

היום פנוס השלוחים העולמי. בין אם אתם חלק מהכנוס ובין שלא, הרבי מראה שלכנוס יש מסר לכל אחד.

כנוס השלוחים הוא כנוס עולמי. למרות שכל שליח מתמקד בהפצת יהדות במקום שבו גר שהוא חלק קטן מהעולם, יחד כל השלוחים משנים את העולם. אבל זה לא הכל, כל יהודי וכל שליח יכול לגרם לשנוי בכל חלקי העולם.

איך?

באשר פוגשים אדם אחר ומעבירים לו דברי תורה, התורה יכולה לתת לאדם חיות חדשה בתורה ומצוות. לאותו אדם יש חברים והחברים הם ממקומות אחרים בעולם שאתם יחלק את דברי התורה ששמעו. לאותם חברים יש עוד חברים שעמם יחלקו את דברי התורה ששמעו, עד שדבר התורה שאדם אחד אמר יתפשט בכל העולם.

זו אחת ההוראות שעלינו לקחת מכנוס השלוחים: למרות שאנו נמצאים במקום אחד, יש לנו כח להפיץ יהדות לכל העולם.

(ראה ספר השיחות תשמ"ט, כ"ז חשוון, סעיף ה')

תפלה / ברכו

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

אחת הסבות שאומרים ברכו אחרי ישתבח היא כדי שכל המנין יברך את ה' יחד לפני שמתחילים את החלק העקרי של התפלה.

סבה נוספת היא בדומה למה שאומרים לפני ברכת המזון "רבותי מיר וועלן בענטשן" או "הב לן ונברך" באשר מברכים בזמון של שלושה:

אומרים לכלם, שימו לב, התרכזו, אנחנו מגיעים כעת לחלק העקרי של התפלה, שמע ושמונה עשרה. החזן מזכיר לכלם שמגיעים לחלק החשוב וכלם צריכים לחשב על מה שאומרים.

גאולה ומשיח / משיח בהלכה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

לומדים על משיח בחלקים רבים בתורה. הגמרא וספרים אחרים מלמדים על הדברים הנפלאים שיהיו כאשר משיח יבוא וגם על יחודו של משיח בעצמו.

הרמב"ם לא מדבר על דברים אלו. הרמב"ם רק מביא דברים שהם הלכה. החלטה על פי תורה כיצד יהיו הדברים.

הרמב"ם אומר שהענין העקרי בביאת המשיח הוא לאפשר קיום משלם של התורה והמצוות

וּאֶפְשָׁרוּת לְקַיֵּם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הַכְּתוּבָה בַּתּוֹרָה.

הִיְתָה לָנוּ טְעִימָה מִכֶּף בְּזִמְנֵי מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, כְּאֲשֶׁר כָּל עַם יִשְׂרָאֵל חֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
עָמַד עַל תְּלוּ.

עַל פִּי הַהִלְכָה, מְשִׁיחַ יַחְזִיר אֶת כָּל הַיְהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יִבְנֶה מִחְדָּשׁ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחְזִיר אֶת
מַלְכוּת דָּוִד.

כֶּף נוֹכַח לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת כְּרָאוּי.

(רְאֵה הַלְכוֹת מְלָכִים פָּרָק י"א)